

CBN-advies 4-1 - Vermeldingen in het centralisatieboek

Dit advies is verouderd als gevolg van publicatie van het koninklijk besluit nr. 22 van 15 december 1978 (B.S. 4 januari 1979).

Krachtens artikel 4, tweede lid van de wet van 17 juli 1975 moeten al de in de hulpdagboeken ingeschreven gegevens met vermelding van de diverse berokken rekeningen gecentraliseerd worden in één centralisatieboek.

De interpretatie van deze bepaling heeft talrijke vragen doen oprijzen. Ze hebben de Commissie ertoe gebracht aan de Regering voor te stellen de tekst ervan te wijzigen om de draagwijdte ervan nadertoe te lichten.¹

Naar de mening van de Commissie moet de huidige tekst als volgt worden geïnterpreteerd:

Het is evident dat de wetgever niet het overschrijven in het centralisatieboek heeft willen opleggen van elk der in de hulpdagbeken geregistreerde gegevens, maar wel het geheel van deze gegevens. De term «gecentraliseerd» houdt namelijk in dat de gegevens vooraf worden gegroepeerd volgens hun gemeenschappelijke kenmerken.

De verplichting om in het centralisatieboek de gegevens over te nemen die in de hulpdagboeken zijn ingeschreven houdt in dat de vermelding betrekking moet hebben op de geregistreerde bewegingen. De eenvoudige vermelding van de saldi van de rekeningen die door deze boekingen beïnvloed werden beantwoordt dus niet aan de wettelijke vereisten.

Doordat de tekst de vermelding voorschrijft van de diverse betrokken rekeningen volstaat het niet de inschrijving in het centralisatieboek te beperken tot het totaal van de debet- en creditbewegingen van de diverse hulpdagboeken, en minder nog ze te beperken tot een boeking «diversen aan diversen».

De centralisatie moet gehecht zijn aan het rekeningstelsel van de onderneming en derhalve verricht worden voor de rekeningen waarin dat stelsel voorziet. In vele gevallen echter bevat het rekeningstelsel een groot aantal rekeningen en het overschrijven met de hand van de bewegingen die elk ervan hebben ondergaan -gelet op de moeilijkheid om mechanische middelen te gebruiken voor het inschrijven in een register - kan niet alleen een aanzienlijk werkvolume vertegenwoordigen, het kan ook een bron van vergissingen zijn. Er mag worden aangenomen dat de bedoeling van de wetgever - veilig stellen dat de boekingen niet achteraf gewijzigd kunnen worden - niet uitsluit dat de vermeldingen in het centralisatieboek betrekking hebben op de synthesesrekeningen van het rekeningstelsel van de onderneming, voor zover deze boeking wordt gestaafd door een verantwoordingsstuk van de centralisatieverrichtingen. Onder synthesesrekening moeten de posten worden verstaan die in het als minimum geldend genormaliseerd rekeningstelsel worden aangegeven met een getal van twee cijfers.

¹ Zie: Advies over bepaalde wijzigingen aan de wet van 17 juli 1975.